

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-ës
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-173/14

Priština,
23. mart 2016.

U postupku:

V.S.B.

Rendgenova 1 3

Medijana, Niš

Srbija

žalilja

protiv

S.H.

Muštište

Suva Reka

tuženi

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsednik veća, Beshir Islami i Krassimir Mazgalov, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/231/2014 od 13. marta 2014. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem KPA31478), nakon zasedanja održanog dana 23. marta 2016. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba koju je izjavila V.S.B. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/231/2014 od 13. marta 2014, u delu koji se odnosi na zahtev br. 31478.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/231/2014 od 13. marta 2014, u delu koji se odnosi na zahtev br. 31478.

Istorijat postupka i činjenično stanje:

1. Dana 18. jula 2007, V.S.B. (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) je podnela zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), tražeći potvrđivanje prava korišćenja i vraćanje u posed stana površine 42,22 m² koji se nalazi u ul. Ulpijana D7, ulaz 2, br. 25, opština Priština (u daljem tekstu: predmetna imovina). Zahtev je podnela u svojstvu člana porodice svoga supruga, Z.G.B., koji je naveden kao nosilac imovinskog prava (u daljem tekstu: NIP) nad predmetnim stanom.

U zahtevu je navela da je predmetni stan izgubljen usled okolnosti oružanog sukoba koji se odigrao na Kosovu 1998/1999, navodeći 17. jun 1999. kao datum gubitka, i da je stan zauzeo S.H. .

2. Uz zahtev, priložila je i sledeće *inter alia*:
 - izvod iz matične knjige venčanih br. 202 od 25. juna 1996. izdat u Republici Srbiji. Prema tom dokumentu, podnosilac zahteva je supruga NIP;
 - rang listu za dodeljivanje „stana“ br. 01-2094/1 od 16. jula 1996. Na listi se nalazi ime NIP (ovaj dokument ne sadrži dovoljno podataka da bi se utvrdilo da se lista odnosi na predmetni stan);
 - rang listu Javnog stambenog preduzeća (JSP) za dodeljivanje stanova br. 01-432/1-4, koji je donela Komisija JSP dana 16. februara 1999. U ovom dokumentu stoji ime NIP i adresa predmetnog stana (pod brojem 4);

- rešenje br. 01-432/1-4 od 18. februara 1999. koje je donela Komisija JSP. Prema tom dokumentu, stanovi se dodeljuju zaposlenima u JSP u skladu sa utvrđenom rang listom po redosledu prioriteta;
 - rešenje o dodeljivanju br. 01-476/1 od 18. februara 1999. koje je donelo JSP. Prema ovom dokumentu, predmetni stan je navodno dodeljen JSP;
 - ugovor o zakupu za predmetni stan od 19 februara 1999. Ovaj ugovor je zaključen između JSP i NIP. U ugovoru se navodi da će NIP (kao zakupac) koristiti stan zajedno sa članom porodice (ime podnosioca zahteva se navodi prvo na spisku imena članova porodice);
 - (overen) kupoprodajni ugovor Ov.br.1871/1999 od 15. marta 1999. Ovaj ugovor je navodno zaključen između JSP i NIP za predmetnu imovinu;
 - ličnu kartu podnosioca zahteva br. 2212968915082 od 19. jula 2001;
 - odluku Komisije za stambena i imovinska pitanja HPCC/D/128/2004/C (u daljem tekstu odluka KSIP) od 18. juna 2004. [prema ovoj odluci, zahtev NIP (DS302533) za vraćanje u posed predmetnog stana (ista imovina kao u zahtevu KPA31478 pred KAI) je odbijen];
 - ličnu kartu NIP br. 2209967910043 od 1. avgusta 2004;
 - punomoćje OV.br. I b 10379/2008 od 29. decembra 2008. Prema ovom dokumentu, NIP je opunomoćio pravnike S.Z. i M.J., oboje iz Danskog saveta za izbeglice (DRC), da preduzmu sve pravne radnje i da ga zastupaju pred KAI u vezi sa predmetnom imovinom;
 - izvod iz matične knjige rođenih podnosioca zahteva br. 200-1-15182/2012-09 od 4. jula 2012. izdat u Republici Srbiji.
3. Dana 9. januara 2008, KAI je izdala obaveštenje o zahtevu tako što je postavila znak na vrata predmetnog stana. Ispostavilo se da je u vreme postavljanja obaveštenja S.H. (u daljem tekstu: tuženi) bio prisutan u stanu. On je potpisao obaveštenje o učešću i nije potraživao zakonsko pravo nad predmetnim stanom, ali je onda u odgovoru na zahtev i u svojoj izjavi naveo da živi u predmetnom stanu po osnovu rešenja JSP.

U prilog svojim navodima, tuženi je *inter alia* podneo sledeća dokumenta:

- rešenje o dodeljivanju br. 01-1873/1 od 6. decembra 1999, doneto od strane JSP. Prema dokumentu, predmetni stan je dodeljen tuženom na šest (6) meseci privremenog korišćenja (od 10. decembra 1999 do 10. juna 2000.);
 - odluku Komisije za stambena i imovinska pitanja HPCC/D/128/2004/C (u daljem tekstu: odluka KSIP) od 18. juna 2004. U odluci je odbijen zahtev podnosioca zahteva kategorije C (NIM pred KAI/KIZK). Zahtev se odnosio na vraćanje u posed iste imovine koja je predmet zahteva KPA31478 pred KAI. KSIP je u svojoj odluci obrazložila da dokumenti koje je podneo podnosilac zahteva (NIP) nisu mogli da budu verifikovani;
 - izjavu tuženog od 18. januara 2008;
 - pasoš tuženog br. K00560492, izdat od strane Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Kosovo 16. novembra 2009;
 - izjavu tuženog od 3. decembra 2013. (dostavljenu KAI dana 19. decembra 2013.).
4. Prema KAI izveštaju o verifikaciji od 15. oktobra 2008 i izveštaju o verifikaciji od 1. jula 2011, rešenje o dodeljivanju i ugovor o zakupu nisu pronađeni u JSP. JSP je zvanično izjavilo da postoje dokumenti na ime M.R. u vezi sa predmetnim stanom (a ne na ime NIP i podnosioca zahteva).
5. Dana 13. marta 2014, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je u odluci KPCC/D/C/231/2014 odbila zahtev podnosioca zahteva. U stavovima 93-95 grupne odluke, koji se po overenoj odluci od 25. aprila 2014. odnose na konkretan zahtev, navodi se da rešenje o dodeljivanju, ugovor o zakupu i kupoprodajni ugovor koje je podneo podnosilac zahteva nisu verifikovani od strane Izvršnog sekretarijata. Pored toga, u istoj odluci stoji da podnosilac zahteva nije dokazao da ima vlasničko pravo nad predmetnom imovinom.
6. Odluka je uručena podnosiocu zahteva (u daljem tekstu: žalilja) dana 7. maja 2014, a ona je izjavila žalbu Vrhovnom sudu dana 8. maja 2014. Tuženi (u daljem tekstu: tuženi) je primio odluku dana 15. maja 2014.

Navodi žalilje:

7. Žalilja navodi da odluka KIZK sadrži fundamentalnu grešku ili ozbiljnu pogrešnu primenu materijalnog ili procesnog prava.

8. Žalilja je navela da se ne slaže u celosti sa odlukom KIZK zato što je zasnovana na dokumentima iz 1999, a ne uzima u obzir dokumente iz 1996. koje je ona podnela. Ona dalje navodi da je predmetna imovina dodeljena njenom suprugu 1966.
9. Žalilja navodi da je druga osoba, M.R., prethodno živela u predmetnom stanu. Ova osoba je dobila odobrenje za dodeljivanje većeg stana. Žalilja je dodala da su „oni“ dobili predmetnu imovinu i da su tu živeli 15 godina „do bombardovanja“.
10. Na kraju, žalilja predlaže da mu se dozvoli da otkupi predmetni stan, kako bi mogao da plati stan.

Pravno obrazloženje:

11. Žalba je izjavljena u roku od 30 dana, kao što je predviđeno članom 12.1 Zakona br. 03/L-079 i prihvatljiva je.
12. KIZK je zasnovala svoju odluku na nalazima Izvršnog sekretarijata KAI i KIZK je negativno verifikovala dokumente na osnovu kojih žalilja traži potvrđivanje prava vlasništva i vraćanje u posed predmetne imovine. Izvršni sekretarijat KIZK nije mogao *ex officio* da pribavi dokaze koji bi potkrepili navode žalilje. Na osnovu toga, KIZK smatra da žalilja nije uspjela da dokaže vlasništvo niti bilo koje drugo imovinsko pravo nad predmetnom imovinom.
13. U žalbi, žalilja ponavlja iste navode koje je iznela pred KIZK. Nisu dostavljeni novi dokazi uz žalbu.
14. Ista imovina je bila i predmet zahteva NIP (Z.B.) za vraćanje u posed, br. DS302533, koji je podnet Direktoratu za stambena i imovinska pitanja/odluka Komisije za stambena i imovinska pitanja (DSI/KSIP). Zapravo, KSIP je u odluci br. HPCC/D/128/2004/C od 18. juna 2004. odbila zahtev NIP (suprug žalilje pred KAI/KIZK). KSIP je zasnovala svoju odluku na činjenici da ni jedan od dokumenata koje je podneo NIP (podnosilac zahteva pred DSI/KSIP) nema odgovarajući originali ili kopiju u arhivi JSP ili nadležnog opštinskog suda

ili javnoj instituciji. Vrhovni sud smatra da što se tiče zahteva žalilje pred KIZK za vraćanje u posed predmetne imovine, odluka KSIP predstavlja *res judicata*. Međutim, čak i ako hipotetički pravo NIP na vraćanje u posed ne bi bilo deo odluke KSIP, navodno pravo na vraćanje u posed žalilje, niti bilo koje drugo njeno imovinsko pravo nad predmetnom imovinom nije dokazano ni jednim podnetim dokumentom.

15. Što se tiče navoda žalilje da je odluka KIZK zasnovana samo na dokumentima iz 1999, a ne i na onima iz 1996, sud smatra da takav navod nije tačan. Pre svega zato što dokumenti na kojima žalilja zasniva svoje navodno pravo su dokumenti iz 1999. (rešenje o dodeljivanju, ugovor o zakupu i kupoprodajni ugovor), dok dokumenti iz 1996. (izvod iz matične knjige venčanih i rang lista) koje je ona podnela (žalilja) ne mogu da posluže kao osnov za dokazivanje njenih navodnih prava.
16. Što se tiče zahteva žalilje iz žalbe, da mu se omogući da otkupi predmetnu imovinu kako bi mogao da plati za stan (iako je KIZK podnela kupoprodajni ugovor po osnovu koga je predmetna imovina navodno otkupljena), sud smatra da odgovor ne može biti pozitivan zbog toga što to ne potpada pod našu nadležnost (ne potpada ni pod nadležnost KIZK kao donosioca prvostepene odluke).
17. Vrhovni sud smatra da je KIZK donela ispravnu odluku i na osnovu pravilnog postupka. Shodno tome, vrhovni sud smatra da nije došlo do povrede materijalnog prava, niti do nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kao što žalilja tvrdi. Vrhovni sud smatra da je žalba neosnovana.
18. Na osnovu gore navedenog, shodno članu 13.3 (c) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao što stoji u izreci presude.

Pravna pouka

Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, predsednik veća

Beshir Islami, sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEKS-a

Sandra Gudaityte, zapisničar EULEKS-a